Vlaams
Parlement

400 (2019-2020) – Nr. 2
ingediend op 1 juli 2020 (2019-2020)

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

van het voorstel van resolutie

van Orry Van de Wauwer, Joris Nachtergaele, Katia Segers, Emmily Talpe en Jeremie Vaneeckhout

over de nakende uitvoering van de doodstraf tegen professor Ahmadreza Djalali in Iran

Documenten in het dossier:
400 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

verzendcode: BUI

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:
  1° de eerdere resoluties die in het Vlaams, Federaal en Europees Parlement werden goedgekeurd over het lot van professor Djalali;
  2° de opschorting van de samenwerking van de Vlaamse universiteiten met de Iraanse kennisinstellingen;
  3° de initiatieven die het middenveld in België voor professor Djalali hebben genomen;
  4° de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948;
  5° het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten van 1966 (IVBPR), waarbij Iran partij is;
  6° de VN-grondbeginselen voor de bescherming van alle personen in enigerlei vorm van detentie of gevangenschap uit 1988 en de VN-standaardminimumregels voor de behandeling van gevangenen, de zogenaamde Nelson Mandelaregels, uit 2015;
  7° de internationale medische en academische contacten die professor Djalali heeft bij de uitoefening van zijn beroep als gespecialiseerd arts in de rampengeneeskunde en als docent aan diverse universiteiten;
  8° de schending van de rechten van professor Djalali toen hij in april 2016 in Karaj door de veiligheidsdiensten van het Iraanse ministerie van Informatie werd aangehouden en gedurende drie maanden werd opgesloten in de isoleercel in de Evingevangenis, zonder enige bijstand van een advocaat, waarna hij door foltering en mishandeling werd gedwongen om een bekentenis af te leggen;
  9° de absolute onmenselijkheid van de doodstraf, waarvoor geen enkele morele, juridische of religieuze verantwoording kan worden ingeroepen;
  10° de gezamenlijke verklaring van de Europese Unie en de Raad van Europa van 9 oktober 2017 waarin wordt gesteld dat de doodstraf onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, en dat de doodstraf onmenselijk en onterend is, geen afschrikwekkend effect heeft, en juridische fouten onomkeerbaar en fataal maakt;
  11° de vaststelling van Human Rights Watch dat al enkele jaren in Iran het hoogste aantal executies per capita ter wereld plaatsvindt, waarbij die executies vaak het gevolg zijn van oneerlijke processen en er vaak ook minderjarigen ter dood worden veroordeeld;
  12° het antwoord van Vlaams minister-president Jan Jambon in de commissie Buitenlands Beleid van 23 juni, waarin hij aangeeft dat hij zich op korte termijn bij zijn diensten zal beraden, de sterktes en zwaktes van Vlaanderen indachtig, om na te gaan wat het meest adequaat is om in dit dossier toch nog initiatief te nemen;

– overwegende dat:
  1° er nog altijd mensen worden gearresteerd die zowel de Iraanse nationaliteit als de nationaliteit van een EU-lidstaat hebben, en dat die burgers na hun arrestatie langdurig in afzondering worden opgesloten en ondervraagd, zonder waarborgen en normen voor een eerlijke procesgang, en dat ze veroordeeld worden tot lange gevangenisstraffen of tot de doodstraf op grond van vage of niet-gespecificeerde aantijgingen in verband met de nationale veiligheid of spionage;
  2° er veel gevallen gemeld zijn van onmenselijke en vernederende omstandigheden, met name in de Evingevangenis, en van een gebrek aan adequate toegang tot medische zorg tijdens de detentie in Iran, wat in strijd is met de standaardminimumregels van de Verenigde Naties voor de behandeling van gedetineerden;
  3° professor Djalali, de in Iran geboren Zweedse wetenschapper en arts, sinds april 2016 in de Evingevangenis zit en in oktober 2017 ter dood werd veroordeeld op beschuldiging van spionage;

4° het hoogste gerechtshof van Iran op 17 juni 2018 beslist heeft dat het uitgesproken doodsvonnis niet meer kan worden herzien, waardoor elke beroepsprocedure onmogelijk is en de doodstraf op elk moment kan worden uitgevoerd;
5° Iran de doodstraf nog steeds veelvuldig toepast en Iraanse mensenrechtenactivisten die ijveren voor de afschaffing van de doodstraf, veroordeeld worden tot jarenlange gevangenisstraffen;
6° professor Djalali geen aanspraak kon maken op de algemene gratie van 18 maart 2020 die naar aanleiding van de COVID-19-epidemie werd toegekend aan gevangenen die beschuldigd zijn van 'veiligheidsovertredingen';

– verzet zich met klem tegen de nakende uitvoering van de doodstraf van professor Ahmadreza Djalali;

– verlangt de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van professor Djalali, tenzij hij opnieuw wordt berecht overeenkomstig internationale normen, met respect voor de rechten van de verdediging;

– vraagt de Vlaamse Regering om:
1° er bij de Iraanse autoriteiten voor te pleiten dat ze gratie verlenen aan professor Djalali;
2° via een gecoördineerde aanpak met Zweden er bij de Iraanse regering op aan te dringen dat professor Djalali onmiddellijk en onvoorwaardelijk wordt vrijgelaten, tenzij er een nieuw, eerlijk proces in de openbaarheid en met alle rechtswaarborgen wordt gevoerd;
3° in alle contacten met de Iraanse overheid het respect voor de mensenrechten op de agenda te zetten en te pleiten voor een onmiddellijk moratorium op de toepassing van de doodstraf, met inbegrip van het gebruik ervan tegen jeugdige delinquenten, als een fundamentele stap in de richting van de volledige afschaffing ervan;
4° deze aangelegenheid met spoed aan te kaarten bij de Hoge Vertegenwoordiger van de Europese Unie voor Buitenlandse Zaken, Josep Borrell, en vervolgens te laten agenderen op de eerstkomende vergadering van de Raad Buitenlandse Zaken van de Europese Unie.